

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐσωτερικαὶ εἰδήσεις.

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τῆς πρωτευούσης ἐρανίζόμεθα τὰ ἐπόμενα :

Ὁ κ. Γρίβας ἐδέχθη τέλος τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ ὠρξίσθη ἡδὴ ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Καθ' ἃ εἰ περὶ τὸν πρωθυπουργὸν διαδίδουσι τὸ νέον πρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως ἡξίου νὰ ἔλθῃ ὡς συνυπουργὸς αὐτοῦ ὁ κ. Τυπάλδος, διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης. Ἄλλ' ἀποχρυσθέντος τούτου, διότι εἶχεν ἐκτεθῆ ἐν τῇ δίκῃ τῶν ὑπουργῶν Νικολοπούλου καὶ Βαλασσοπούλου ὡς δικηγόρος αὐτῶν, ἐπροτάθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Σαρίπολος. Οὐχ ἤττον μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ κ. Γρίβα καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐν αἷς ἔλαβε μέρος καὶ ὁ κ. Καλλίνος, ἀπερασίσθη ἵνα ἡ περὶ τούτου διαφωνία μὲν ἄλυτος δι' ἄλλην αἰσίω-τῆραν περιστάσιν. Οὕτω προσκαίρως οἰκονομηθείσης τῆς περιστάσεως ταύτης, ἀνεφύη αἰφνης ἑτέρα, ἔχουσα ὡς ἑξῆς. Εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Κουμουδούρος προτίθετο νὰ συμπληρώσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ διὰ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου ἢ διὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου. Ἀλλὰ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη κατὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς ἔπεται. Ἄμα ὡς ἤκουσεν ὁ κ. Θ. Δεληγιάννης ὅτι εἰς τοιοῦτον διάδημα προτίθεται νὰ προβῆ ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, εἶπεν αὐτῷ ὅτι εἶναι μὲν κύριος νὰ διαθέσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ αὐτὸς ἐλεύθερος νὰ διαμένῃ ἢ οὐχὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Οὕτω δὲ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἐξετέλεσεν ὅπερ ὑπέσχετο τοῖς φίλοις αὐτοῦ. Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν κ. κ. Γρίβα καὶ Δεληγιάννη καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύμπνοια δὲν ἔσχε καλὰ προοίμιον, ἐφ' ὅσον μέλλει νὰ ἀπολήξῃ ἐπὶ τέλους ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἀπόπειρα ἐνασχίσεως τοιαύτης κηδεμονίας εἰς ἔριδα. Διότι ἢ ὁ κ. Κουμουδούρος θὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν κηδεμονίαν ταύτην, ἢ δὲν θὰ ὑποκύψῃ καὶ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ.

Ἡ κατάσταση αὕτη ἀπῆρσεν εἰς πολλοὺς τῶν φίλων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καὶ πολλοὶ δυταρε-

στηθέντες ἀμφιβάλλουσι ἐὰν, αἰεὶ λόγου οὕτω περιπλακείς, δὲν ἀπέβαλε μέγα μέρος τῆς νοσηρότητος ἐκείνης, ἣτις ἀείποτε ὑπῆρξεν ἡ πολιτικὴ του δεξιότητος, τοῦ ὑπερπρῶτον ὀηλ. τὰ παρουσιάζόμενα αὐτῷ προσκόμματα κατὰ τὴν πολιτικὴν του πορείαν, καὶ διολισθαίνειν διὰ τῶν πλοκῶν καὶ τῶν δυσχερειῶν, νοεῖται δὲ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπηρεάζεται καὶ ὑπὸ τῆς ἡλικίας, ἱκανῶς ἤδη προβεβηκυίας. Ἐν τῷ παρόντι συναισθανόμενος τὰς παρούσας καὶ τὰς μελλούσας δυσχερείας φαίνεται ἐπισπεύδων τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, πρὶν ἢ ἡ κηδεμονία, ἣν πειρῶνται νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ οἱ συνάδελφοι, τῷ καταστῆ ἀφόρητος. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται διαταχθεῖσαι κατὰ τὴν 4ην Μαρτίου ἀνεβλήθησαν ἔπειτα διὰ τὴν 11ην, διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι τὸ ἀπαιτούμενον ὑλικὸν δὲν δύναται νὰ ἦ ἐτοιμοὶν ἕως τότε. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι καταβάλλονται προσπάθειαι ἵνα ὁρισθῇ ἄλλη ἡμέρα ὀφειαιτέρα μὲν ταύτης, καταλληλοτέρα δὲ ἐνεκα τῆς ἐποχῆς, ὡς ἢ 8 Ἀπριλίου, ἀλλὰ φρονοῦσιν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταπεισθῇ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ κ. Κουμουδούρος, φοβούμενος μὴ ἀπώλεσῃ καὶ τὴν ἐκ τούτων ὠφέλειαν.

Τὸ ἔξωτερικὸν ζήτημα ἐν τῷ παρόντι τοῦλάχιστον δὲν κεῖται ἐπὶ ῥόδων. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ Τουρκία εὐχαρίστως μὲν παραχωρεῖ τῇ Ἑλλάδι ὀλόκληρον τὴν μέχρις Ὀλύμπου Θεσσαλίαν, οὐχὶ δὲ καὶ ὅσα μέρη τῆς Ἡπείρου διὰ στρατηγικούς λόγους θεωρεῖ ἀναπόσπαστα τῆς ἐαυτῆς ἐπικρατείας, τοὺς λόγους δὲ τούτους ὑποστηρίζει δι' ἐπιχειρημάτων κατὰ τὴν ἐαυτῆς κρίσιν ἀκαταμαχίτων. Δυστυχῶς ἢ Ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν κρίσιν πλείστων ἐνταῦθα, θεωρεῖται καταρτισθεῖσα ἀτυχέστατα, τῇ δὲ ἀτυχίαν αὐτῆς ἀποδίδουσι ἰδίως εἰς τὴν ἀνάμιξιν τῆς Αὐλῆς, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ χαρακτηροῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου τὸ πηδάλιον τῆς πολιτείας σαλεύεται ἀνευ ἐπιλογισμοῦ. Εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἂν αὕτη θὰ δυνηθῇ νὰ καταπολεμηθῇ ἐπιτυχῶς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ὑψ. Βύλης

καί προπαρασκευάση εὐνοϊκὴν τῇ Ἑλλάδι λύσιν ἐν τῇ μετὰ τὴν προφανῆ ἀποτυχίαν μελλούσῃ ἐκδοθῆναι ἐτυμηγορία τῆς Κυρώπης, ἥτις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐκθιάζει τὴν Πύλῃν νὰ δώσῃ ἐν ταχύ πέρας εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν.

ΒΕΝΕΤΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ «Μικρὸς Μασχλιώτης» ἀρπίζεται τὰ ἐπόμενα :

Δύο Ἀγγλοὶ περιηγούμενοι τὰ χωρίζοντα τὴν Βενετιάν ἀπὸ τῆς στερεᾶς τελευτάτα εἶδον μακρὰν ἐπιπλέον ἀντικείμενον περιστοιχούμενον ὑπὸ πολλῶν σαρκοβόρων πτηνῶν. Οἱ περιηγηταὶ πλησιάζουσι καὶ διακρίνουσιν ὅτι τὸ ἐπιπλέον τοῦτο πτῶμα ἦτο ἀνὴρ προσδεδεμένος, τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὰ μέλη ἔχων κατετοσμένα, ὅπως δὲ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ τηρεῖται ὑπὲρ τὸ ὕδωρ, ἐνῶ τὸ λοιπὸν σῶμα ἦτο ἐντός αὐτοῦ, προτεθεθὲ ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων μεγάλη φιάλη ἐρηπτικῶς κεκλεισμένη.

Ὁ δυστυχὴς ἀνέπνεεν εἰσέτι, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήῃ ἢ γλῶσσα αὐτοῦ φρικωδῶς ἐξωδουκῆ ἐξήρχετο τοῦ στόματος. Τὸ κατεσθμισμένον αὐτοῦ πρόσωπον, ἔχον τὸ κρανίον καὶ τοὺς μυῖνας ζῶντας, ἦτο τι δυσδιάκριτον, ἡ ῥίς καὶ τὰ ὦτα αὐτοῦ ἦσαν κατετροπημένα διὰ τοῦ ῥάμφους τῶν θαλασσιῶν πτηνῶν, ἡ δὲ ὀφθαλμοὶ φαγωμένοι. Μετενεχθεὶς εἰς τὸ ἰσοκομεῖον ἀπέθανεν μηδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ τίς περιήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν κατάστραφιν ταύτην.

Ἐν τούτοις δι' ἐπιτηδείων ἀναζητήσεων μεταξὺ τῶν ἐκμισθωτῶν τοῦ μέρους ἐκείνου συνελήφθη εἰς ὄνομακι Λουίγης Πιρμασέτης καὶ οἱ δύο αὐτοῦ ἀδελφοί. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἀμέσως καὶ ἀνευ διαταγῆς ὁμολόγησαν καὶ ἀρνήθησαν τὸ ἐπόμενον δρᾶμα, ὅπερ ἐπέβεβαιώθη ὑπὸ πολλῶν μαρτύρων.

Ὁ Παρμασέτης ἦτο μικρὸς ἐκμισθωτὴς τῶν τελευτάτων, φιλόπονος καὶ τίμιος συνεζεύχθη γυναῖκα ὠραιοτάτην καὶ ἦτο πατὴρ μικρᾶς κόρης οὐκατέτιδος. Ὁ Τεδάλδος ὑπηρετεῖ αὐτὸν καὶ ἐβοήθει εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ κήπου αὐτοῦ. Ὁ ἄθλιος οὗτος συνέλαβεν σφοδρὸν πάθος πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ κυρίου του καὶ ἐπέμενε τοσοῦτο παρ' αὐτῆ διὰ τῶν παρενοχλήσεων του ὥστε αὐτὴ ἠναγκάσθη νὰ ἀνανεχθῆ εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς. Ὁ Παρμασέτης μανιώδης ἐξυλοκόπησε τὴν ἀνάξιν τοῦτον ὑπηρετην καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

» Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Παρμασέτης κατὰ τὴν συνθήκην αὐτοῦ μετέβη εἰς τὴν παραλίαν περὶ τὰ μεσάνυκτα ὅπως μετενέγκῃ τὰ προϊόντα τοῦ κήπου αὐτοῦ εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅτε αἰφνης ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐξηγέρθη ἐκ ποδοκροτήματος. Ἀνὴρ τισ κρατῶν ἐγχειρίδιον καὶ φέρων μόνον πλατεῖαν περισκελίδα ἀλιεῖως εἰσῆλθε διὰ τοῦ παραθύρου ὅπερ ἔμεινεν ἀνοικτὸν ὡς ἐκ τοῦ καύσανο.

Εἰς τὰς κραυγὰς τῆς ἀτυχοῦς γυναικὸς ἀναπηδᾷ μέχρι αὐτῆς ἀπειλῶν ὅτι θέλει φονεῦσαι αὐτὴν ἐὰν ἀπεπειράτο νὰ κρᾶξῃ βοήθειαν ἀλλὰ ὑψηλὴ καὶ βρομαλέα ἡ γυνὴ ὑπερήσπασεν ἑαυτὴν ἐρρωμένως. Ἐκ τοῦ θορύβου τῆς πάλης ταύτης ἐξυπνήσαν τὸ παρὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ κοιμώμενον μικρὸν κοράσιον, ὠλίθησεν ἐκτός τῆς κλίνης καὶ συνεσπειρώθη ὑπ' αὐτὴν. Ὁ θόρυβος δὲ προεξέκρινεν ἀπέστρεψε πρὸς στιγμὴν τὴν προσοχὴν τοῦ αὐθάδους ἐκείνου καὶ ἡ γυνὴ ἐπωφεληθεῖσα τοῦτο ἐξῆλθε τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς.

Δυστυχῶς δι' αὐτὴν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναχώρησιν τοῦ συζύγου τῆς ῥίς εἶχε κλείσει τὴν θύραν διὰ τοῦ κλειδίου, ὁ δὲ δολοφόνος ἐκλείσει καὶ αὐτὸς τὸ παράθυρον δι' οὗ εἰσῆλθεν, ὅπως ὥστε ἡ ἀτυχὴς ἦτο αἰχμάλωτος καὶ εἰς τὴν διάκρισιν

τοῦ τέρατος ἐκείνου. Μανιώδης ἐκ τρόμου ἤρξατο τρέχοντα ὅπως διαφύγῃ αὐτὸν περὶ μεγάλην στοργγύλην τράπεζαν, εὐρισκομένην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θαλάμου.

Ὁ κακοῦργος τὴν μάχαιραν κρατῶν, πολλάκις τὴν ἐπρόσπαθει, ἀλλ' ἐκείνη ἀμέσως τὸν ἐξέφυγε δι' ὑστάτης προσπαθείας. Προσέδραμε τότε εἰς τὸ ὄπλον του διὰ τοῦ πρώτου κτυπήματος ἔσχισε τὸν ἀριστερὸν ὤμον· τοῦτο ἐπικολούθησαν ἄλλα τραύματα, ἀμέσως δὲ τὸ σῶμα τῆς ἀτυχοῦς γυναικὸς κατετροπήθη.

Ἐν τούτοις ἔτρεχε πάντοτε, μάτην ἰκετεύουσα τὸν δολοφόνον αὐτῆς, ὅστις ἀπῆντα διὰ νέων τραυμάτων. Τέλος κητὰ τὴν τελευταίαν πληγὴν τὸ ὄπλον εἰσέδυσσε μέχρι τῆς κλειδώσεως τοῦ μηροῦ τοῦ θύματος, καὶ ἡ γυνὴ ἔπεσε κατὰ γῆς αἰματόφυρτος. Μετὰ τινὰς στιγμὰς πτοηθεὶς ὁ δολοφόνος ἐκ τῆς προσεγγίσεως τῆς ἡμέρας, ἥτις ἤρξατο ὑποψώκουσα, ἐτρέπη εἰς φυγὴν, καταλιπὼν τὴν ἀτυχῆ νεκράν.

Κατάπληκτον ἐκ τοῦ τρόμου τὸ μικρὸν κοράσιον εἶδε τὰ πάντα καὶ ἀνεγνώρισε τὸν Τεδάλδον. Εὐθύς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦτο ἐξέρχεται ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ προσκαλεῖ εἰς βοήθειαν· ἀλλ' ὅτε οἱ γείτονες ἐξεγερθέντες ἐκ τῶν κραυγῶν αὐτοῦ προσέδραμον, ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν εἶχεν πλέον. Ὁ νεκρὸς ἔφερε τριάκοντα καὶ δύο βραφαῖας πληγὰς.

Ἄμα ἐπιστρίψας ὁ Λουίγης Περμασέτης ἤρξατο μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν ἀναζητῶν τὸν δολοφόνον, δὲ περὶ τὸ ἑσπέρας εὗρε κεκρυμμένον ἐν σταύλῳ. Ἐξάλλος ἐκ λύπης καὶ ὀδύνης, ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ καὶ κατήνεγκε κατὰ τὸ στήθος τρεῖς πληγὰς διὰ δεικράνου, εἶτα ἐκράτησεν αὐτὸν ἀκίνητον, ἐνῶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔβρασαν τὰς κνήμας καὶ τοὺς βραχίονας διὰ τοῦ σιδηροῦ μοχλοῦ τοῦ ἀγρικηπίου.

Μετὰ τοῦτο ἐπλήρωσαν τὸ στόμα αὐτοῦ ἐκ κοπρίας τοῦ σταύλου, ὅπως καταπιεζῶσι τὰς φωνὰς αὐτοῦ καὶ προύτιθεντο νὰ καύσωσιν αὐτὸν ζῶντα, ὅτε εἰς τῶν ἀδελφῶν προὔτεινε νὰ ριψώσιν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀδριατικὴν, ὅπως ζῶν γεινῆ βρά τῶν ἰχθύων καὶ τῶν θαλασσιῶν ὀρνέων. Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπέχυσαν ἔλαιον ὅπως προσελύθῃ τὰ σαρκοβόρα πτηνὰ, καὶ εἶτα σύραντες αὐτὸν ἀπὸ τῶν τεθραυμένων κνημῶν μέχρι τῆς παραλίας, προσέδεσαν ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ τὰς δύο εἰρημένας μεγάλας φιάλας καὶ ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ἧς ἀνεούρηθ μετὰ δύο ἡμέρας.

Τοιαῦται αἱ σκηναὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Πιρμασέτη ἐκτεθέντος διπλοῦ δράματος. Ἀρέσως ἡ δικαιοσύνη ἐπέλαβετο τῆς ὑποθέσεως, καὶ οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ κατεδικάσθησαν εἰς δεκαετῆ δεσφά· ἀλλ' ὁ δικαίως συγκληθεὶς ὑπὲρ αὐτῶν λαὸς τῆς Βενετίας ὑπογράφει ἀναφορὰν πρὸς τὸν βασιλεῖα ὅπως τύχωσι πλήρους καὶ τελείας χάριτος.

ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ.

Ὁλων τῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους ὡς πρὸς τὴν πλῆθῆν τῶν ορυκτολογικῶν προϊόντων ὑπερτερεῖ ἡ νῆσος *Μήλος*, κατ' ὅτι τὰ ορυκτολογικὰ προϊόντα αὐτῆς χρησιμοποιοῦνται ὡς θά θεωρηθῶσι κειμήλια, παραγωγὰ πλούτου διὰ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης.

Ἡ νῆσος *Κέα* ἐναποταμιεύει εἰς τὴν θέσιν Πετρούσαν ἐκ τῆς κορυφῆς μέχρι τῆς ἄκρας τῆς θαλάσσης πλουσιώτατα στρώματα ἀργυρομολυβδαίων ορυκτῶν.

Τοιαῦτα δὲ ἀναφαίνονται εἰς τὸ ἀπέναντι κείμενον Ἑβραϊκάστρον μέρος τῆς νήσου *Κύθρου*. Ἡ νῆσος *Ἄνδρος* ἐναποταμιεύει πολύτιμα καὶ χρήσιμα σιδηροῦχα ορυκτὰ, ὅπως ἐπίσης τὸν καλούμενον χρωμίτην λίθον καὶ τὸν καλούμενον Ἀμίαντον εἰς τὸ χωρίον *Σέλλο*. Ἡ νῆσος *Νάξος* ἐναποτα-

ριεύει τὸ καλούμενον Συριλίον καὶ ἄλλα πολύτιμα εἰς τὰς βιομηχανικάς ἀνάγκας χρήσιμα ὄρυκτά.

Περὶ τῆς Τήρου καὶ Μυκόνου ἐξεθέσαμεν προηγουμένα· τὰ δεόντα. εἰς τὴν νήσον Μάκαρην πλησίον τῆς Νάξου εὐρίσκονται οἱ πολύτιμοι λιθογραφικοὶ λίθοι· ἐπὶ τῆς νήσου Ἴου καὶ ἐπὶ τῆς Ἀμοργῶν ἀνευρέθησαν πολύτιμα ὄρυκτά τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ μολύβδου. Ἡ νήσος Σαρκορίνη ἐναποταμιεύει ἐν τοῖς σπλάγγνοις αὐτοῖς κερδοφόρα ἀργυρομολύβδου· χα ὄρυκτά ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ παραχθῆ μεγίστη ὠφέλεια διὰ τοὺς κατοίκους αὐτῆς.

Ἡ νήσος Ἀντίπαρος εἶναι κειμήλιον ὑπὸ ὄρυκτολογικῆν ἔποψιν καὶ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὄρυκτῶν τούτων τὰ ὁποῖα ἢ φύσει ἐναπέθεσε μὲ μυστικὴν χεῖρα εἰς τὰ σπλάγγνα αὐτῆς, δύναται νὰ προκύβῃ μεγίστη ὠφέλεια διὰ τοὺς κατοίκους αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν σχεδὸν ἀγνώστων νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους τῆς Σικίτου καὶ ἄλλων τοιούτων ὑπάρχουσι θησαυροὶ ὄρυκτολογικὰ ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ παραχθῆ πλοῦτος διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ε ΛΑΝΔΕΡΡ.

Κύριε Συντάκτα,

Δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἔλθῃ εἰς δημοσιότητα ὑπόθεσις οὐ καλῆς φύσεως, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐμπορικωτάτην καὶ πεπολιτισμένην Ἑρμούπολιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ βαρβαρότερον τῆς Ἀφρικῆς μέρος· ἐπειδὴ ὅμως εἶδον μετὰ λύπης μου τὴν δημοσιεύσιν ταύτης εἰς τινὰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας, μία τῶν ὁποίων μάλιστα, μὴ τηρήσασα τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τοὺς νεκροὺς σεβασμὸν, ἀνέφερε καὶ τὸ ὄνομα τῆς μακαριτίδος, τὴν ὁποίαν εἶμαι βεβηχὸς ὅτι οὐδέποτε θὰ ἀνέφερον, ὡς ἀνέφερον, ἂν ἐγίνωσκεν τὰς ψυχικὰς αὐτῆς ἀρετάς. Φεῦ! ἂν ἐφικτάζετό ποτε ἡ μακαρίτις ὅτι, οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς θὰ προσέβαλον τὸν προσφιλῆ τῆς Ἰωάννην, ὃν μέχρι τῆς ὑστάτης ἐκποσῆς ἐλάτρουε, ἂν καὶ ἐφρόντιζον οὕτω κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἰδίως, ἀγνοῶ διὰ τίνος σκοποῦ, νὰ φέρωσι ψυχρότητα μετὰ τῶν φεῦ! τί θὰ ἔπραττε κατὰ τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν· ἀλλ' ἀναπαύθητι, Ῥοδόπη, ἐτιμώρησεν αὐθωρεὶ ἡ κοινωμία τοὺς ἀσεβήσαντας παρὰ τῆ νεκρικῆ σου κλίνη, στιγματίσασα αὐτοὺς προσκόντως. Ἐπειδὴ λέγω εἶδον τὴν δημοσιεύσιν ταύτης, ἀναγκάζομαι νὰ ἐκθέσω καὶ ἐγὼ ἐν ὀλίγοις τινὰ, τὰ ὁποῖα ἔδοσαν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ διαπράξωσιν ὅ,τι διέπραξαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ ὡς ἄλλως θέλεις ἀποκάλεσον, συγγενεῖς μὰς, ἐπιτεθέντες καὶ ἐπενεγκόντες αἰφνηδίως καὶ ἀπανθρώπως ἰσχυρὸν κτύπημα, πρῶτον μὲν κατ' ἐμοῦ παρηγοροῦντος τὴν μητέρα αὐτῶν, εἶτα δὲ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου, ἀσπαζομένου ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης δι' ὑστάτην φορὰν τὴν προσφιλῆ του Ῥοδόπην, παραδίδουσαν τὸ πνεῦμα εἰς Κύριον. Ὡς αἰτία κατ' ἐμὲ, κύριε συντάκτα, τῆς φοικωδούς ταύτης πράξεως πρέπει νὰ θεωρηθῆ τὸ ἀνάγωγον αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, οὗ ἕνεκα, λαθόντες ἀπελπιστικὴν παρὰ τῶν ἱατρῶν διὰ τὴν ἀδελφὴν τῶν γνώμην, ἐνόμισαν ὅτι δὲν εἶναι πλέον συγγενὴς ὁ γαμβρὸς τῶν καὶ ὅτι ἔπρεπε, φθονοῦντες, νὰ καταστραφῆ καὶ αὐτὸς, εἰς τὸν ὁποῖον περιήλθεν εὐτελὴς περιουσία, διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τέκνου. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ αἰφνηδία ἐσχάτως μεταβολῆ αὐτῶν ἀφωσιωμένων ὄντων πρὸς τὸν ἀδελφόν, τοῦ δὲ πενθεροῦ καὶ πενθερᾶς του ἔτι καὶ σήμερον. Ἀλλὰ δυστυχῶς εὐρέθησαν καὶ ἱατροὶ τινες, καὶ οὗτοι εἶναι οἱ δόντες ἀφορμὴν, οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριξαν τὴν κακὴν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἀνατροφήν καὶ οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωσι τὴν οἰκογένειαν αὐτῆν, χαίρουσαν μέχρι τούδε ὑπόληψιν ἐν Ἑρμούπολει. Οἱ ἱατροὶ οὗτοι, ὧν τὰ ὀνόματά εἰσι γνωστὰ, προσκληθέντες τελευταίως ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς τῆς μακαριτίδος, τῆ συν-

αινέσει τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐπεσκέφθησαν αὐτὴν ἔμειναν δὲ καθ' ὅλα σύμφωνοι ὡς πρὸς τὴν διάγνωσιν καὶ πρόγνωσιν μετὰ τῶν ἐξ προηγουμένων διακεκριμένων τῆς πόλεως μασ ἱατρῶν, ἂν καὶ δὲν ἤξιωσαν οἱ κύριοι αὗτοι νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν οὐδὲ τὴν γνώμην τοῦ τακτικοῦ μὰς ἱατροῦ ὡς πρὸς τὸ θεραπευτικὸν ὅμως, καθὼς παρετήρησα, δὲν ἦταν σύμφωνοι καθότι ἂν καὶ διέγνωσαν ὅτι ὁ ἀριστερὸς πνεύμων ἦτο ἐντελῶς κατεστραμμένος, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ ἄνω λοβὸς τοῦ δεξιῦ, ὅμως διετάξαν καὶ προσεβλήθησαν ἐκδύρα, ἐν τῶν ὁποίων μάλιστα ἐτέθη πέντε πρὸ τοῦ θανάτου ὄρυς, ὅτι σθεν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ θώρακος· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν προμάκων οὐδὲν γνωρίζομεν, οὔτε ἐγὼ οὔτε ὁ ἀδελφός μου, καὶ καὶ φαρμακοποιῶς, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, διότι ἐροῦσιν αὐτοὶ οἱ ἱατροὶ αὐτὰ, προκχορίζομενοι, ὅτε μὲν ὅτι εἶναι νέον καὶ δὲν τὸ ἔχομεν ἡμεῖς ἐν τῷ φαρμακείῳ μὰς, ἀλλ' ὑπάρχει μόνον εἰς ἐν φαρμακείον εἰς τὸ ὁποῖον συγχάζει εἰς ἐξ αὐτῶν, ὅτε δὲ ὅτι πρέπει νὰ τὸ κατασκευάσῃ αὐτὸς οὗτος ὁ ἱατρός. Λέγω λοιπὸν, κύριε συντάκτα, ὅτι συνετέλεσαν καὶ οἱ ἐσχάτως προσκληθέντες ἱατροὶ· διότι νομίσαντες ὅτι εὗρον ευκαιρίαν νὰ βλάψωσιν ἄλλου, συναδελφους τῶν, προπάντων δὲ τὸν κ. Γλαράκη, τὸν τακτικὸν τῆς οἰκίας μὰς ἱατρὸν, συνάμα δὲ νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν ἀδελφόν μου, ὡς αἰτίου δῆθεν τοῦ νὰ παραιτήσωσι πολλοὶ συγγενικαὶ τοῦ οἰκίας ἕνα τῶν ἱατρῶν τούτων καὶ νὰ προσλάβωσιν ὡς ἱατρὸν αὐτῶν τὸν κ. Γλαράκη, δεῖξιν τρόπον, ὡς βλέπετε, ὁ ὁποῖος ἦιστα ἠρμολογεῖ εἰς ἐπιστήμονας.

Δεῖξαθε παρκαλῶ καὶ καταχωρίσατε τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις εἰς τὴν ἀξιόλογον ὑμῶν ἐφημερίδα.

Ἐν Ἑρμούπολει τῆ 22 Δεκεμβρίου 1878.
Κ. Π. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Καὶ δευτέραν ἐπιχορήγησιν προσήνεγκεν ὁ ἄθως ἐκ δραχμῶν νέων τεσσάρων χιλιάδων πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν μελοδραματικοῦ θιάτου. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ ἐπὶ δύο ἔτη ἐπικρατήσασα ἐναυθα ἐμπορικὴ κρίσις καὶ ἡ ἀπεργία ἕνεκα ἐλλείψεως ἐργασίας, πᾶσι ευαρίθμοις παρέχει τὰ μέσα τῆς συνεχοῦς εἰς τὰς θεατρικὰς παραστάσεις φοιτήσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἀμφιβάλλουσι πολλοὶ ἐν καὶ διὰ ταύτης τῆς συνδρομῆς τοῦ δήμου θὰ δυνηθῆ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἰταλικῆς οὔτος θιάτος. Ὡστε φοβούμεθα πολὺ μήπως μ' ὄλας τὰς καλὰς διαθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεάτρου καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ δήμου θὰ ἀληθεύσῃ ὁ κ. Μάξιος, ὁ τὴν ἀποτυχίαν αὐτοῦ προαιπών.

— Ὡραῖαι ἡμέραι διεδέχθησαν τὸ ψῆφος τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Οἱ συμπολίται ἡμῶν, οἱ ἐκ τοῦ Δυτικοῦ δόγματος, τὴν πρώτην τοῦ ἔτους εἶχον ἡμέραν αἰθρίας καὶ αὐτόγημα ἐκρινήν, οἷς κατὰ καθήκον εὐχόμεθα αἴσιον καὶ πάσης εὐδαιμονίας μεστόν τὸ νέον ἔτος.

— Καθ' ἃ προηγεῖλαμεν ἐξεδόθη ἐν Τήνῳ ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τῆς ἐφημερίδας «Ἡ Φωνὴ τῆς Τήνου» ἡ· συντάκτης φέρεται ὁ κ. Ζωρζάκης Νικολάου, Δήμαρχος Πανόρμου, ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ τῆς διοικήσεως τοῦ δήμου τοῦ ἀποσχών. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἐν πολλῇ συνέσει καὶ μετριότητι συντεταγμένον, κηρύσσεται ὑπὲρ ἀρχῶν ἀρίστων καὶ τοιούτων, οἷσι αἱ προκαλοῦσαι τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου πικρὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον ἵνα ἡ πατρίς αὐτῶν χαίρῃ τὸ πλεονέκτημα τῆς διὰ τοῦ τύπου παραστάσεως τῶν δικαίων μιᾶς πολυπληθοῦς καὶ ἀνεπτυγμένης κοινωρίας. Εἴθε νὰ εὐδοκίμησῃ ἡ συνάδελφος εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν στάδιον, τοῦθ' ὅπερ πολλὴν περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐν ἣ ἐκδίδεται.

— Ἡ ἐν Ἀθήναις ὀθωμανικὴ πρεσβεία διαταχθεῖσα τὴν παρελθούσαν Τετάρτην τηλεγραφικῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν, ὅτι ἡ συνέντευξις τῶν ἐπιτρόπων διὰ τὰ νέα μεθρῖκ γνήσεται ἐν τῷ χωρίῳ Κοκκινοῦ τῆς Θεσσαλίας· ἐγγὺς τῶν ἑλληνικῶν συνόρων.

— Τὸ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν πρεσβείαν ἀρρικόμενον τηλεγράφημα δι' οὗ προσδιορίζεται ὁ τόπος τῆς συνέντευξεως τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων ἐπιτρόπων ἦτο σκοτεινόν, διότι δὲν ὤριζεν καθαρῶς αὐτόν. Ἐζητήθησαν ὅθεν περὶ τούτου τηλεγραφικῶς πληροφορίες.

— Ματὰ τὸ πρῶτον δελτίον τῆς 11 ἰσχυμένου τὸ ἐν Πειραιεὶ γραφεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ νηολώμου ἐδημοσίευσεν τὰς ἐπομένους περὶ ναυαγίων καὶ ἀβαριῶν εἰδήσεις ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἰναυάγησαν 1) βρῖκιον «Εὐαγγελίστρια» πλοιάρχου Πικουλῆ εἰς Δαρδανέλλια· 2) βρῖκιον «Εὐαγγελίστρια» πλοιάρχου Κολιοῦ εἰς Δαρδανέλλια· 3) γολέτα «Θεοσκεπαστος» πλοιάρχου Πολέμη εἰς Δαρδανέλλια· 4) βρῖκιον «Ἅγιος Νικόλαος» πλοιάρχου Λεβαντή εἰς Δεδέαγατς· 5) βρῖκιον «Θεσσαλία» πλοιάρχου Κατινάκη εἰς Δεδέαγατς· 6) βρῖκιον «Ἅγιος Νικόλαος» πλοιάρχου Θ. Καμένου εἰς Δεδέαγατς· 7) βρῖκιον «Ἀδριανούπολις» πλοιάρχου Τελῆ εἰς Δεδέαγατς· 8) βρῖκιον «Ἅγιος Νικόλαος» πλοιάρχου Μ. Νικολάου εἰς Βαλτσάκι.

Ἐπέστησαν ἀβαρίαν εἰς Δαρδανέλλια τὰ βρῖκια «Εὐαγγελίστρια» πλοιάρχου Πρίμα, «Ἐλπίς» πλοιάρχου Νικολέτου καὶ «Ἐλένη» πλοιάρχου Σπυρίδωνος.

Ὅστε τὰ μέχρι τοῦδε ναυαγήσαντα ἑλληνικὰ πλοία ἀρριμούνται εἰς εἴκοσι καὶ τὰ ὑπὸ ἀβαρίαν εἰς πέντε. Ἐκ τῶν πληρωμάτων τῶν ναυαγησάντων μόνον τοῦ πλοίου «Βηθλεὲμ» ἀπωλέσθησαν 8 ναῦται, τῶν δ' ἄλλων πλοίων εὐτυχῶς διεσώθησαν.

— Κατὰ τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ὁ κ. Μακράκης δογματίζει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ κ. Μακράκης δογματίζει τὸ τρισυπόστατον τοῦ ἀνθρώπου, ἧτοι διαίρει τὸν ἄνθρωπον εἰς σῶμα, εἰς ψυχὴν καὶ εἰς πνεῦμα, παραδεχόμενος, ὅτι αἷ μὲν ψυχὴ συναποθνήσκει μετὰ τοῦ σώματος, τὸ δὲ ἀπνεῦμα, ὡς ἀπόβροια τῆς θεότητος, μεταβαίνει αὐτὴ εἰς τὸν Θεόν. Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Μακράκης κατέπεισε τοὺς ὁπαδούς αὐτοῦ νὰ μεταλαμβάνωσι καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, ἀνευ προηγουμένων νηστειῶν, αἱ ἀπορίπτει ὡς αἰρετικὰς, παραδέχεται καὶ εἰσήγαγε μάλιστα τὴν γαυερὰν ἐξομολόγησιν, ἐχειροτόνησε δὲ καὶ ἐξομολογήσας γυναῖκας, ἵνα ἐξομολογῶσι τὰς γυναῖκας, πρὸς δὲ καθιερῶν τὸν πνευματικὸν γάμον. Τὰς κηκοδοξίας ταύτας, αἵτινες οὐδαμῶς ὑπολείπονται τῶν αἰρέσεων τοῦ Ἀρείου, τοῦ Μεκεδονίου, τοῦ Μάνεντος, Εὐτυχίου καὶ τῶσων ἄλλων, ἐδίδασκεν οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς ὁμοφρονούντας ἄνδρας ἢ γυναῖκας, ἐν αἷς ἀριθμεῖ τοὺς πλείστους τῶν προσκλήτων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ Σχολῇ αὐτοῦ παῖδας.

Ἐτὸ ἄτοπον τοῦτο δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἀνεχθῆ ἐπὶ πλέον ἢ ἐστὶν Σύνοδος οὔτε τὸ ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ μὴ πρὸς εἰς διάλυσιν τοιαύτης Σχολῆς καὶ τοιοῦτου συστήματος, ὅπερ ἠπέλπει τὸν τόπον διὰ νέου κατακλυσμοῦ θρησκευτικῶν καὶ θεολογικῶν ἀμφιγνομιῶν, ὁμοίων ἐκείναις, αἵτινες κατέστησαν περιωνύμους τοὺς πρὸ τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου χρόνους».

— Γράφουσιν ἐκ Γαλλίας ὅτι εἰς τὰ πλείστα τῶν βορειοτέρων μερῶν ἐνέσκηψε βαρὺς χειμὼν. Πληθὺς λύκων ἀνεφάνη πολλαχῶς εἰς δὲ τὰ περίχωρα τοῦ Μπῆτς ἔφθασαν μέχρι τῶν θυρῶν τῶν φρουρίων. Εἰς τὰ Βόσγια ὄρη ἔπεσε πλείστορα χιόνων ἢ ὅσων ἐνθυμούνται οἱ παλαιότεροι τῶν κατοίκων. Ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Πετράρχου ἀρθοὶ λύκοι περικυκλῶσι τὰς

οἰκίας. Εἰς διάφορα δὲ μέρη ὁδοιπόροι ἀπεβίωσαν καθ' ὁδὸν ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους. (Ἀλήθεια).

— Κατὰ τὸν «Λαόν» ἡ ἐνδεῖα ἐν Ἀγγλίᾳ ἐφθασεν ἐσχάτως εἰς τὸ ἔπακρον. Ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία δὲν ἀρκεῖ, εἰς πάσας τὰς μεγαλοπόλεις καὶ τοὶ τὰ πρὸς ἀνακούφιον τῶν ἐνδεῶν μέσα αὐξάνουσι καθ' ἑκάστην, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνδεῶν αὐξάνει καταπληκτικώτατα. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ καταβάλλουσι πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως ἀνακουρίσωσι τοὺς πάντας, ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθοῦσιν· εἰς τινὰ μάλιστα μέρη ἀγγέλλονται καὶ θάνατοι ἐκ πείνης. Τοιαύτη ἀθλιότης ὡς ἡ παρούσα οὐδέποτε ἀναφέρεται ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἱστορίᾳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(Ἀφισχθέντα ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 22/3 Δεκεμβρ. — Χθές ἡξήκατο ἡ συζήτησις συνθηκῆς περὶ εἰρήνης μεταξὺ Πύλης καὶ Ῥωσσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐλπίζεται ἡ ταχίστη συνομολόγησις αὐτῆς. Ὁ Σουλτάνος δεχθεὶς τὴν πρῶτην τοῦ νέου ἔτους τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν του περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἐσωτερικῶν μεταρρυθμίσεων, διαβεβαιώσας ὅτι, διατηρεῖ φιλικὰς σχέσεις μεθ' ἀπασῶν τῶν δυνάμεων. Ἐκαραγέτος ἐν Ἰσμίτ πυροβολοῦ πυργωτοῦ ἀγγλικῶ Ἐάντερης γυμναζομένου τοῦ πληρώματος σκοποβολῆν κατεστράφη ὁ πύργος αὐτοῦ, ἐφονεύθησαν 7 καὶ ἐπληρώθησαν 40.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. Εἰκοσάφραγκον 24.06. Λίρα Τουρκίας 27.40. Λίρα Ἀγγλίας 30. Συναλλάγματα Λονδίνου 30.50. Παρισίων 123.

ΑΥΓΙΟΘΕΝ, 23/4. — Τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα βαδίζουσι ταχέϊ βήματι κατὰ τῆς Κανδαγάρης. Συχνὰ ἀγγέλλονται αἱ λειποταξίαι τῶν Ἀργανῶν. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπέμφε τηλεσίγραφον τῇ Κυβερνήσει τῆς Τύνιδος ἀπαιτοῦσα ἱκανοποιήσιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἐνόχων ὑπαλλήλων τῶν παραβιασάντων τὴν οἰκίαν Γάλλου ὑππκίου. — Ὁ Μουσοῦρος ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Λονδίνου.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. Εἰκοσάφραγκον 24.02. Λίρα Τουρκίας 27.40. Λίρα Ἀγγλίας 30.10. Συναλλάγματα Λονδίνου 30.50. Παρισίων 123.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ.

Τελούν αὖριον τὸ ἐπέτειον μνημόσυνον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου συμπολίτου ἡμῶν καὶ γενναίου συνδρομητοῦ τοῦ Ναοῦ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΣ,

παρακαλεῖ τοὺς οικείους καὶ φίλους πρὸς δε τοῦς Δημοτικοὺς ἄρχοντας νὰ προσέλθωσιν εἰς αὐτό, καὶ ἐνώσωσι τὰς αὐτῶν ἱεσίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ Ἱεροῦ κλήρου.

Ἐν Σύρῳ τῇ 23 Δεκεμβρίου 1878.

Ὁ ἐκ Σίφνου χειρουργὸς καὶ ἐμπειρικός ἰατρός κ. Χρήστος Χριστόπουλος, κατ' ἀδειαν τοῦ Ἱατρο-συνεδρίου τὰ τῆς χειρουργίας ἐκτελῶν, καὶ ἐδίωξ ἐπιτυχῶν εἰς τὰ χοιραδικὰ νοσήματα, ἐπανελθὼν κατ' αὐτὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διαμένει ἐνταῦθα, ὥστε οἱ πάσχοντες ἐκ χοιράδων δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν του.